

У 2017 році встановлено пам'ятну плиту Героям Небесної Сотні.

Вздовж висаджено алею з молодих дерев.

У селі діють: храм Святителя Миколая Чудотворця ПЦУ, Олешинська гімназія та дитячий садок «Сонечко», поштове відділення, амбулаторія загальної практики сімейної медицини, стоматологічний кабінет, перукарня. Діє ТОВ «Нові Аграрні Технології», що обробляє понад 5 тис. га землі.

В селі працюють шість магазинів: «Злагода», «Смак», «Флагман», «Фортуна», «Фаворит», «Господар», ветаптека та бібліотека-філія № 24, яка у 2021 році увійшла до складу Централізованої бібліотечної системи ХМТГ. Книгозбірню вже багато років завідує Віра Миколайчук. Книжковий фонд становить 8300 документів. **Бібліотека** обслуговує 540 читачів, з них майже 200 - діти. **Того ж року запрацював** Центр культури і дозвілля, директором якого є Сергій Щербанюк. На базі ЦКД с. Олешин діє чимало гуртків, студій та клубних об'єднань, серед них: гуртки українського народного танцю «Дивосвіт», образотворчого мистецтва «Етюд», «Олешинські джури», студія естрадного співу «Елегія», клубне об'єднання «Диск жокей».

Ансамбль української пісні «Любисток»

У жовтні 2022 року у сквері імені Андрія Гергерта - командира 8 добровольчого батальйону «Аратта» відкрили меморіальний знак. Камінь встановили на честь усіх воїнів, що віддали своє життя в боротьбі з росією.

Троє мешканців села загинули під час російсько-української війни: Руслан Павлюк, Артем Степанишин, Дмитро Купа.

Староста села Валентина Базилюк з 2014 року згуртувала мешканців 5 сіл старостату задля допомоги військовим. У кожній хаті займаються волонтерством: виготовляють тушкованки й енергетичні батончики, плетуть сітки, збирають аптечки й необхідну амуніцію.

Олешин – центр волонтерської допомоги, а мешканці справжні патріоти своєї землі. Вони не просто мріють, вони – діють. Віддано, щиро, по справжньому люблять свою малу батьківщину. А ще, вони називають своє село – маленькі подільські Карпати.

Хмельницька міська рада
Управління культури і туризму
Централізована бібліотечна система
Хмельницької міської
територіальної громади
Центральна публічна бібліотека

Храм Святителя Миколая Чудотворця

ОЛЕШИН: історія і сьогодення

Інформаційний буклет

Хмельницький, 2023

Село **Олешин** - центр Олешинського старостату, що об'єднує п'ять сіл, Хмельницької міської територіальної громади. Населення становить 2540 осіб.

Де, як і коли засновано село Олешин? Існує багато легенд. Кажуть, жителі села були дуже бідними, ходили в потертому одязі. Тому їх називали «голиші». За селом збереглась назва Голишин край, пізніше - Голишин, а згодом - Олешин. Займалися люди тут землеробством, мисливством, риболовлю.

Найдавніша писемна згадка про теперішній Олешин датується 10 лютим 1431 року.

Відомо, що в селі ніколи не було поміщика, воно не належало нікому, але життя було важким. Люди йшли в найми до поміщиків у сусідні села.

У кожній хаті був ткацький верстат. Село славилось майстрами, які їх виготовляли.

На початку XIX ст. Олешин став великим селом. У середині XIX ст. на горбі, біля церкви, побудували двокласну школу.

У 1923 році тут діяла хата-читальня.

На початку 1930-х років відкрили семирічку. У західній частині збудували комори для зерна, тік з твердим покриттям. Ближче до села — конюшні, корівники, свинарник, телятник, паровий млин. Недалеко від села, біля шляху на с. Осташки, викопали ставок і зарили його коропами. На схилах долин насадили великий сад з цінними сортами яблук, груш, слив, горіхів. Трохи далі, за залізницею, на південному схилі до берегів річки Буг, відвели велику площу під городні культури.

Створили парникове господарство, яке давало колгоспові великий прибуток.

7 липня 1941 року село було захоплено німецько-фашистськими загарбниками. В Олешині діяв підпільний рух та переховувалися партизани. Влітку 1942 року молодь почали вивозити на підневільну роботу до Німеччини.

24 березня 1944 року Олешин звільнили. 87 бійців не повернулися додому.

У центрі села, біля клубу, розташована братська могила, де поховано 25 невідомих воїнів, що загинули під час звільнення села. *В 1945 році збудовано пам'ятник загиблим воїнам.*

1948 року в Олешині відкрили поштове відділення, самостійну стаціонарну бібліотеку, а початкова школа стала семирічною. У школі запрацювали гуртки: співочий, спортивний, літературно-драматичний, танцювальний.

1961 року збудували шкільну їдальню, дитсадок, приміщення сільради, медпункту і пошти. На верхньому господарстві колгоспу звели великий гараж, ремонтні майстерні, складські приміщення для зерна, хімічних добрив, пального.

У 1969 році розпочали спорудження тваринницьких ферм, 6 корівників і будинку для впорядкування молока, двоповерхового приміщення контори.

Колгосп реорганізували в радгосп, який спеціалізувався на виробництві сортового насіння овочевих культур. При ньому відкрили кореспондентський пункт - філію районної газети.

Згодом збудували корівники сучасного типу, де усі роботи були механізовані. У центрі тваринницького містечка спорудили двоповерховий будинок тваринника. Тут працювали ветлікар, зоотехнік, інженер, стоматолог та інший медичний персонал. Діяла кімната відпочинку для доярок та велика зала зі сценою для проведення культурно-мистецьких заходів.

Великий внесок у розвиток села зробив Анатолій Главацький, який з 1985 по 2002 рік працював головою Олешинської сільської ради. У 1986 році в селі розпочато будівництво двоповерхового приміщення школи, збудовано котельню для опалення.

У будинку культури та бібліотеці проведено реконструкцію водяного опалення. ФАП переведено на електроопалення, газифіковано будинок культури та школу, встановлено радіозв'язок.

За сприянням директора радгоспу Михайла Луцишина було зведено пам'ятник воїнам-односельцям.